

NEW YORK TIMESI BESTSELLERITE AUTOR

NORA ROBERTS

SALATÄHT

Mithra tähed, kolmas raamat

Originaali tiitel:
Nora Roberts
Secret Star
2008

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ruth Vestel
Toimetanud Stella Sägi
Korrektuuri lugenud Inna Viies

Copyright © 1998 by Nora Roberts
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus
ERSEN, 2020.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

B05371520
ISBN 978-9949-82-602-5

Kõik kirjastuse Ersen raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest **www.ersen.ee**

Ölisingedele

Esimene peatükk

Portreel kujutatud naisel oli selline nägu, mis oli loodud mehel hinge kinni võtma ja teda unenägu-des kummitama. Võib-olla oli see nii lähedal täiuslikkusele kui loodus võimaldas. Elektrisinised silmad sosistasid seksist ja naeratasid teadvalt tihedate mustade ripsmete varjust. Kulmukaar oli laitmatu, vasaku kulmukaare kõrgeimas punktis tilluke ahvatlev sünnimärk. Nahk oli sile nagu portselan, kõigest vihjega õhetusele – just nii palju soe, et mees hakkaks unistama kuumusest, mis on mõeldud ainuüksi talle. Nina oli sirge ja peenejooneline.

Huuled – oh, neid oli raske eirata – olid kutsuvalt suunurkadest kergitatud ja jätsid sulgpehme mulje, aga suujoon viitas tugevale iseloomule. Julgelt punane ahvatlus meelitas niisama vastupandamatult lähemale nagu sireenilaul.

Jalustrabavat nägu raamisid tihedad taltsutatamad eebenmustad lained, mis langesid kreemikatele paljastele õlgadele. Läikivad, hunnitud, rikkalikud. Sedasorti juuksed, millesse isegi tugev mees end

unustaks – suruks käed kogu sellesse musta siidi, sel ajal kui ta järjest sügavamale nende pehmete naerataivate huulte vahele sukeldub.

Grace Fontaine, mõtles Seth, uurides täiuslikku naiseilu.

Neetult kahju, et ta on surnud.

Seth pööras portreele selja, pahane, et ta pilk ja mõte ikka ja jälle sinna eksisid. Kohtuekspertiisi meeskond oli mõrvapaigaga lõpetanud ja surnukeha oli koroneri käes, aga Seth tahtis veel mõnda aega üksi kuriteopaigal olla. Surnukeha piirjooned jäid – poleeritud pähklipuuparketti rikkusid inetud kriidiga tõmmatud inimese piirjooned.

Surma põhjust polnud kuigi raske kindlaks teha. Õnnetu kukkumine ülakorruse rõdult, mille katki-sest piirdest turritasid nüüd teravad pinnud, ja kauni näoga otse järvesuuruse klaasplaadiga lauale.

Ta kaotas peale elu ka ilu, mõtles Seth, ja sellest oli samuti neetult kahju.

Samuti oli lihtne kindlaks teha, et teda oli viimasel kukkumisel abistatud.

Seth vaatas ringi ja mõtles, et maja on üle prahi. Avarad toad, kõrged laed, poolest tosinast suurest katuseaknast sisse tungivad lojuva päikese kiired, mis löid roosatava ja lootusrikka valguse. Kõik oli kaardus – trepp, ukсед, aknad. Veel üks naiselikkuse ilming, mõtles Seth. Puitpinnad läikisid, klaas säras, mööbel oli silmanähtava hoolega antiigiäridest välja nopitud.

Keegi peab palehigis vaeva nägema, kui tahab vereplekke tuvihallilt sohvalt välja saada.

Seth püüdis kujutleda, kuidas siin kõik oli välja näinud enne seda, kui tundmatu, kes aitas Grace Fontaine läbi rõdupiirde, tormas läbi tubade nagu tuulispask.

Siis polnud kusagil katkisi kujukesi ja katki rebitud polstrit. Kunstipäraselt sätitud lilled olid vaasides, mitte puruks tallatuna keerulise mustriga idamaistel vaipadel.

Päris kindlasti polnud siin verd, klaasikilde ja sõrmejälgede võtmiseks kasutatud pulbrikihti.

Ta elas hästi, mõtles Seth. Aga samas sai naine seda endale ka lubada. Kahekümne ühe aastaselt sai eelisõigustega ja ärahellitatud metsikust orvust Fontaine'ide impeeriumi pärija. Suurepärase haridusega, maaklubi kallike ja, nagu Seth kujutles, pidev peavalu konservatiivsetele ja jäikadele Fontaine'i kaubamajade keti omanikele.

Harva möödus mõni nädal, kui Grace Fontaine'i nime ei mainitud Washington Posti seltskonnarubriigis või avaldatud temast mõne kõmufotograafi tehtud klantspilti. Ja enamasti polnud need meedia-kajastused head.

Seth teadis, et niipea, kui uudis avalikkusse lekib, pasundab meedia Grace Fontaine'i viimasest seiklusest ja eluhetkedest. Päris kindlasti mainitakse kõiki naise vallatusi. Üheksateistkümneaastaselt alastifotodega plakatitüdruk, kirglik ja vägagi avalik armulugu

abielus Inglismaa lordiga, vallatused Hollywoodi kuulsusega.

Sethile meenus, et Grace'i kogus on teisigi trofeesid. Ühendriikide senaator, menukirjanik, tema portree maalinud kunstnik, rokistaar, kes kuuldavasti oli üritanud enesetappu, kui naine ta maha jättis.

Grace Fontaine'i lühikeses elus oli palju mehi olnud.

Surres oli ta olnud kahekümne kuue aastane.

Sethi ülesanne oli välja uurida, kuidas ta tapeti, kes seda tegi ja miks.

Põhjust ta juba teadis. See oli üks „Mithra kolmest tähest“ – hindamatu sinine briljant, mille hädas sõbranna oli Grace'ile impulsiivselt saatnud, ja ahnus.

Seth käis tühjas majas ringi, kibrutas laupa ja lahterdas sündmusi, mis olid ta siia paika ja sellesse ajahetke toonud. Kuna mütoloogia oli teda lapsest saati huvitanud, teadis ta üht-teist „Mithra kolmest tähest“. Legendaarsed briljandid kaunistasid kunagi kuldset kolmnurka, mida Mithra kuju käes hoidis.

Keerdrepest üles teisele korrusele minevale mehele meenus, et üks neist esindas armastust, teine teadmisi ja viimane heldust. Legendi järgi sai kõigi kolme „Tähe“ omanik jumala väe ja surematuse.

Mis loogiliselt võttes oli muidugi jama. Aga veideral kombel oli Seth viimasel ajal tihti näinud unes säravaid siniseid teemante, udust ümbritsetud sünget kindlust, kullast säravat ruumi. Ja seal oli surnukahvatute silmadega mees, mõtles ta unenägude äh-

maseid üksikasju meenutades. Ja jumalanna näoga naine.

Ja ta oli näinud enda vägivaldset surma.

Seth raputas maha rahunemise, mida unenäokatkendite meenutamine temas tekitas. Praegu vajas ta fakte, põhjanevaid ja loogilisi. Ja üks neist oli see, et kolm rohkem kui sajakaraadilist sinist briljanti olid väärt kuue kuningriigi lunaraha. Keegi ihkas neid endale ja oli valmis nende saamiseks tappa.

Ta laob laipu riita nagu ahjupuid, mõtles Seth ja rehitses tumedaid juukseid. Esimene ohver oli olnud Thomas Salvini, Salvinide juveeliäri omanik ja kalliskivide asjatundja, kellega Smithsonian Institute oli ühendust võtnud, et ta kinnitaks „Tähtede“ ehtsust ja hindaks nende väärtust. Kõik tõendid osutasid tõsiasi, et sellest polnud Thomas Salvinile ja tema kaksikvennale Timothy piisanud.

Üle miljoni dollari sularahas viitas, et vennastel olid olnud teised plaanid – ja klient, kes „Tähti“ endale tahtis.

Neil oli Salvinide kasuõe Bailey Jamesi tunnistus, kes oli vennatappu pealt näinud. Laitmatu mainega gemmoloog oli tunnistanud, et oli teada saanud vendade Salvinide plaanist teha „Tähtedest“ koopiad, müüa originaalid ja lasta saadud rahaga riigist jalga.

Ta astus vendadega üksi silm silma vastu, mõtles Seth ja vangutas pead. Ilma politseiga ühendust võtmata. Ja naine oli otsustanud seda teha pärast seda, kui oli „Tähed“ nende kaitsmiseks lahutanud

ja kaks kivikest kulleriga sõbrannadele saatnud. Seth ohkas põgusalt. Tsiviilisikute mõttelaad jäi talle mõistetamatuks.

Hüva, Bailey oli tegutsenud hetkelise mõttesähvatusel. Ta oli pealt näinud metsikut mörva ja hädavaevu ise eluga pääsenud ning ta aju oli mitmeks päevaks blokeerunud mälestused juhtunust ja kogu eelnevast elust.

Seth astus Grace'i magamistuppa ja laskis raskete laugudega kullakarva silmade jahedal pilgul üle loomalikult läbi otsitud toa käia.

Kas Bailey James oli pöördunud siis abi saamiseks politsei poole? Ei, ta oli läinud telefoniraamatust leitud eradetektiivbüroosse. Seth surus huuled pahaselt kokku. Ta ei pidanud eradetektiividest suuremat. Bailey oli saatnud pime õnn, kui ta oli komistanud enam-vähem korraliku eradetektiivipeale. Cade Parris polnud nii kehv kui suurem osa tema ametikaaslasti ja tal õnnestus jälg üles võtta – samuti pime õnn, oli Seth kindel.

Protsessi käigus oleks Parris äärepealt surma saanud. Mis pani Sethi teisele surnule mõtlema. Timothy Salvini oli nüüdseks sama surnud kui ta vendki. Seth ei saanud Parrist süüdistada, et too oli end noaga relvastatud Timothy eest kaitsnud, aga viimase venakse Salvini surm viis juurdluse tupikusse.

Bailey Jamesi sõbranna oli iseseisvuspäeval ja sellele eelnenud sündmusrikkal nädalavahetusel pearahaküti seltsis mörvarite eest põgenenud. Seth, kes

näitas haruharva tundeid välja, hõõrus silmi ja toetus vastu uksepiita.

M. J. O'Leary. Seth kavatses teda isiklikult küsitleda. Pealegi pidi ta M. J. O'Learyle ja Bailey Jamesile teatama, et nende sõbranna Grace on surnud. Mõlemad ülesanded käisid tema ametikohustuste hulka.

O'Leary käes oli olnud teine briljant ja laupäeva pärastlõunast saati oli ta koos pearahaküti Jack Dakotaga redutanud. Kuigi käes oli alles esmaspäeva õhtu, olid MJ ja tema kaaslane suutnud leida uusi niidiotsi – ja lisandunud oli kolm uut laipa.

Seth mõtles rumala ja alatu kautsjonivahendaja peale, kes mitte ainult ei teinud Dakotale ülesandeks tabada võltsitud paberimajanduse alusel kohtust kõrvalehoidja M. J. O'Leary, vaid kes oli tegelnud ka väljapressimisega. Ilmselt teadis too midagi skeemist ja see maksis talle elu. Hiljem tabas palgamõrvareid vihmamärjal teel tõeliselt halb õnn.

See tähendas järjekordset umbteed.

Grace Fontaine oli ilmselt kolmas tupik. Seth ei uskunud, et inimtühi maja ja rikutud isiklikud esemed talle suurt midagi räägivad. Siiski kavatses ta kõik põhjalikult ja kavakindlalt üle vaadata. Selline oli kord juba tema tööstiil.

Ta on põhjalik, hoolikas ja leiab vastused. Seth uskus korda ja seadusesse. Ta uskus vankumatult õiglusse.

Seth oli kolmanda põlvkonna politseinik ning tõusnud ametiredelil leitnandi auastmesse tänu